

[Glensgård]

ningslovene. Det behøver man altså ikke noget aktstykke til. I øvrigt er de fleste af de pågældende arealer udlagt kun til benyttelse til bebyggelse af almennyttige boligselskaber, så vi kan altså også uden aktstykke sikre, at de grundarealer bliver brugt til det formål, som fru Anne Grete Holmsgård ønsker. Og lejerne kan vi sikre ved hjælp af nogle økonomiske midler. Det ved fru Anne Grete Holmsgård så udmærket, og tilbage er der altså kun, at dette aktstykke er indsendt til finansudvalget udelukkende for at sikre den tredje part, nemlig dem, der har penge i klemme hos de sociale boligselskaber – i det tilfælde storbankerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Jeg vil gerne i fortsættelse af de bemærkninger, der er faldet omkring ytringerne her i salen, sige, at vi jo som udgangspunkt har grundlovens § 57, hvori der står: »For sine ytringer i folketinget kan intet af dets medlemmer uden folketingets samtykke drages til ansvar uden for samme.«

Jeg vil gerne understrege det, som også er sagt af flere, at det stiller nogle ganske særlige krav til os herinde, og efter at have læst hr. Glensgårds fremsættelsestale, som jeg hørte under den mundtlige fremsættelse, vil jeg gerne sige, at jeg nok finder, der var beskyldninger mod personer heri, som kunne have givet anledning til, at formanden greb ind.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 139:

Forslag til lov om ændring af lov om økonomisk bistand til et finansieringsinstitut for dagspressen.

(Fremsat 28/1 83).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arne Jensen (S):

Spørgsmålet om pressestøtte har gennem årene været et ret ømtåligt emne for folketinget.

Der gemmer sig ganske megen dobbeltmoral i det forhold, at pressen gerne vil have støtte, men at støtten skal have en indirekte form for at sikre pressens frie udfoldelse. Men heldigvis har der gennem de senere år bredt sig en forståelse for, at pressens funktion i den demokratiske proces er af så stor vigtighed for samfundet, at støtteordninger er relevante, og at de i dag netop er en forudsætning for pressens frie udfoldelse.

I en stille stund kan man godt fundere lidt over, at den nævnte erkendelse er fremkommet på så sent et tidspunkt, at al tale om et differentieret pressemønster i Danmark er en illusion, hvad vi i høj grad må beklage.

Et lyspunkt i de senere års debat er dog mediekommissionens arbejde og betænkning af december 1982. Betænkningen beskriver på nøgtern vis den trykte presses problemer og opstiller næsten i lovform saglige forslag til nødvendige ændringer i eksisterende lovgivning og de forbedringer, som det store flertal i udvalget finder må være et absolut minimum som grundlag for en fremtidig sikring og udbygning af den trykte presse.

På den baggrund må det foreliggende lovforslag om ændring af finansieringsinstituttet for dagspressen siges at være et såre beskedent bidrag fra den nuværende regering, så beskedent, at der langt ind i regeringspartiernes rækker må være vilje til andet og mere end den lille forbedring, der ligger i en forhøjelse af tilskudsbeløbet til finansieringsinstituttet fra 4 til 7 mill. kr.

Vi finder, at en forhøjelse af tilskudsrammen til de 19 mill. kr., som betænkningen angiver, set i forhold til den samlede direkte og indirekte støtte, som pressen i dag får, altså samlet 440 mill. kr., er en overkommelig opgave. Vi synes, der er for lidt fremtid i regeringens forslag, og vi mener, at medie-